

РЕШЕНИЕ

№ 7742

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4772** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 14, ал. 3, предл. посл. от ЗСПЗЗ.

Адв. Е. Ц., като пълномощник на Т. Е. И., С. И. И. и И. И. И., е подала касационна жалба срещу Решение № I-24-203 от 19.01.2012 г. на Софийския районен съд, I-во гражданско отделение, 24 състав по гр. дело № 16845/2011 г., с което е отхвърлено оспорването против Решение № 230/06.11.1998 г. на Поземлена комисия – Л..

Ответникът Общинска служба „Земеделие” – О. купел, не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за правилност на атакуваното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. С Решение № 1/26.10.1992 г. ПК – Л. се е произнесла по заявление вх. № 00069/03.12.1991 г. на наследниците на И. С. Я. (в кръга на които попадат касаторите) за възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи в землището на [населено място]. Предмет на оспореното пред СРС решение на ПК с искане за обявяване на нищожността му е повторното произнасяне по заявените за възстановяване през 1991 г. имоти. Неоснователността на жалбата районният съд е мотивирал с извършения инцидентен контрол върху действителността на решението на ПК от 1992 г., приемайки го за нищожно, с което е обосновано и заключението, че

решението на комисията от 1998 г. е първото валидно произнасяне на органа по поземлената собственост относно реституционната претенция.

2. а. Съответен на закона е изводът на СРС за нищожност на Решение № 1/26.10.1992 г. на ПК и той следва от съпоставката между приложимите към момента на приемането му разпоредби на чл. 60, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ (в редакцията към ДВ, бр. 34 от 1992 г.), уреждащи правилата за състава на комисиите, и конкретния състав, постановил решението. Нарушаването на изискванията относно законността на състава на колективния орган засяга действителността на акта поради липсата на правно валидно формирана воля на органа.

б. Въпреки, че нищожността на решението на ПК от 1992 г. е извън предмета на жалбата до СРС, допустимостта на осъществения от съда инцидентен контрол върху действителността му произтича от обективната връзка с преценката за основателността на искането за обявяване на нищожността на Решение № 230/06.11.1998 г. В случай, че решението от 1992 г. е влязло в сила, т.е. е стабилен административен акт, преразглеждането на въпроса за подлежащите на реституция имоти с акта от 1998 г. би било основание за обявяването му за нищожен в подкрепа на искането на касаторите. Но недействителните под формата на нищожност актове по хипотеза не влизат в сила и не пораждаат правни последици. Затова без тази инцидентна проверка съдът не би могъл да се произнесе по действителността на решението на ПК от 1998 г., което, при правилната констатация за нищожността на предхождащото го решение, по същество е първото валидно волеизявление по възстановяването, респ. отказа за реституция, на заявените през 1991 г. имоти.

в. Противно на довода в жалбата, основание за отмяна на обжалваното решение не може да се черпи от позоваването на Решение № 457 от 1997 г. на ВАС по адм. дело № 5367/1996 г. С него, по реда на надзора, е отменено влязло в сила решение на районния съд и е обявена нищожността на Решение № 19/23.11.1994 г. на ПК – Л. за изменение на Решение № 1/26.10.1992 г. Действително, в мотивите на съдебното решение е прието, че първоначалното решение по възстановяването на собствеността е влязло в сила, поради което ПК не може да го отменя или изменя. Силата на пресъдено нещо е формирана единствено по отношение на нищожността на решението на административния орган от 1994 г. и не обхваща действителността на решението на ПК от 1992 г., коментирана в мотивите на решението. След като районният съд не е бил обвързан цитираното решение, той е дължал и собствена проверка на валидността на акта на комисията.

3. С жалбата до СРС съдебният контрол е ограничен до изследването на нищожността на Решение № 230/06.11.1998 г., поради което е безпредметно обсъждането на акта в частта му, с която се отказва възстановяване на правото на собственост. Този въпрос е свързан с евентуалната унищожаемост на решението, която е могла да бъде съдебно предявена в преклузивния срок за оспорване, а не с претенцията за обявяване на неговата нищожност.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 14, ал. 3, предл. посл. от ЗСПЗЗ, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № I-24-203 от 19.01.2012 г. на Софийския районен съд,
I-во гражданско отделение, 24 състав по гр. дело № 16845/2011 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: